ὡσὰν θέλῃς κάμμα νὰ πληρώσῃς τὸ χρέος σου καὶ τὴν ἐγγύησιν. καὶ ὡσὰν ἐξύπνησα, ἦρθα εἰς τοῦ λόγου μου δὲν φεύγω ἀπὸ τὴν πόρταν τοῦ σπλογίτου ὥστε νὰ τὸν ἐπιστρέψω εἰς τὴν μετάνοιαν, ἢ νὰ ἀποθάνω· καὶ πάλιν ἐπῆγα ὡσὰν καὶ τὰς ἄλλας φοραῖς, καὶ ὅταν ἐξέβη ἔκραξα καὶ ἦλθεν ὁ βασταγάρης του καὶ ἐπιάσαμε ῥαβδέαις πολλαῖς ὥστε ὅπου κατέσπασεν ὅλον μου τὸ κορμί. τότε ἐλυπήθηκα περισσά, καὶ μὴ ἔχων τί ποιήσω, ἦλθα. ἂς ὑπάγω εἰς τὴν σκήτην, καὶ ἂν θέλῃ ὁ θεὸς σώνῃ τὸν σπλόγον, καὶ ἐπῆγα καὶ εὕρηκα κοντὰ τὸ ἀλεξανδρινὸν, καὶ ἐκάθισα, καὶ ἀπὸ τὴν λύπην μου ἐπλάγιασα ὀλίγον καὶ ἐκοιμήθηκα, καὶ ἐφάνη μοι ὡσὰν νὰ εἶμαι εἰς τὴν ἄκρην ἀνάγαιον, καὶ τὸ λαμπρότατον ἐκεῖνο παιδίον καθήμενον ἀπάνω τοῦ ἄκρου λίθου καὶ ἔβλεπα πέρα ἐκεῖνα μετὰ ἀπειλῆς καὶ μὲ φοβερὸν βλέμμα ὥστε ἀπὸ τοῦ φόβου, ἔτρεμα ὡς φύλλον· καὶ δὲν ἐδυνόμουν νὰ ἀνοίξω τὸ στόμα μου· διατὶ ἦτον ἡ καρδία μου ἀπολιθωμένη· καὶ λέγει μοι μετὰ φωνῆς φοβερᾶς· διὰ τί ὑπεσχέθης ἐσύ νὰ εἶσαι ἐγγυητὴς τοῦ σπλογίτου, καὶ παρευθὺς μὲ τὸν λόγον αὐτὸν προστάζει δύο ἀπὸ τοὺς παρισταμένους αὐτῷ νὰ μὲ κρεμάσουν ὀπισθάγκωνα, καὶ ὡσὰν μὲ ἐκρέμασαν μοῦ ἔλεγαν μὴ γίνεσαι ἐγγυητὴς ἐκείνων ὅπου δὲν δύνασαι· καὶ μὴν ἀνταλλάξῃς μὲ τὸν θεόν· ἐγὼ δὲ δὲν ἐδυνόμουν νὰ ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πάλιν ἤκουσα φωνὴν ὅπου ἔλεγαν ὅτι ἡ βασιλεύουσα ἔρχεται, καὶ ὡσὰν τὴν εἶδα ἔλαβα θάρρος· καὶ εἶδα μία ταπεινὴν καὶ λαμπρὴν φωνήν· ἐλέησόν με

δέσποινα